

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **STASEKO PLUS s.r.o.**, se sídlem Kytlická 780, Praha 9, zast. advokátem Mgr. Richardem Kolibou se sídlem AK Havlíčkova 190/12, Český Těšín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Af 11/2013, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) dne 21. 5. 2013 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ve věci žaloby proti třem rozhodnutím Finančního ředitelství pro hl. město Prahu ze dne 12. 12. 2012.

V návrhu žádá navrhovatel o určení lhůty pro zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě (správně má být Městský soud v Praze – pozn. NSS) ze dne 19. 4. 2013, čj. 6 Af 11/2013 - 11, neboť jak vyplývá ze spisu, s podáním žaloby byla z jeho strany splněna poplatková povinnost, byť jen u jednoho rozhodnutí žalovaného; tím však nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení proti všem žalovaným rozhodnutím. Navrhovatel uvádí, že podal současně s touto žádostí kasační stížnost; nicméně žádá, aby Nejvyšší správní soud určil Krajskému soudu v Ostravě (viz výše) lhůtu pro zrušení jeho usnesení ze dne 19. 4. 2013, čj. 6 Af 11/2013 - 11, když toto bylo vydáno v době, kdy soudní poplatek za jednu žalobu byl uhrazen.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že navrhovatel podal žalobu u Městského soudu v Praze dne 11. 2. 2013, dne 19. 4. 2013 vydal městský soud usnesení čj. 6 Af 11/2013 - 11, kterým řízení zastavil. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že žaloba byla opatřena kolkovými známkami ve výši 3.000 Kč; vzhledem k tomu, že žalobou byla napadena tři rozhodnutí žalovaného, činí soudní poplatek 9.000 Kč. Soud vyzval žalobce, aby doplatil soudní poplatek ve výši 6.000 Kč ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení, výzva byla doručena dne 29. 3. 2013, soudní poplatek nebyl doplacen. Soud proto řízení dle ust. § 47 písm. c) s. ř. s. a § 9 odst. zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích zastavil.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází. Dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Nejvyšší správní soud nedospěl v projednávané věci k závěru o tom, že by městský soud byl nečinný, a proto neshledal návrh oprávněný.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Skutečnost, že učinil úkon – vydal usnesení o zastavení řízení, jehož správnost navrhovatel zpochybňuje, sama o sobě nenaplnuje žádnou z podmínek, z nichž by bylo lze dovozovat nečinnost soudu.

V řízení dle ust. § 174a zákona o soudech a soudcích nepřísluší Nejvyššímu správnímu soudu přezkoumávat věcnou správnost již učiněného úkonu – zde vydaného usnesení o zastavení řízení; k takovému přezkumu slouží mimořádný opravný prostředek – kasační stížnost, přitom této možnosti navrhovatel využil. Jak bylo zjištěno, navrhovatel podal proti výše označenému usnesení městského soudu kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 20. 5. 2013 a řízení je vedeno pod sp. zn. 7 Afs 51/2013.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 10. června 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu